

ID#105

Torés – As Nogais, 1979-03-23

Informante: Sr. Amable e unha muller

Compilador: Xosé Luís Rivas

Transcripción: Sergio de la Ossa (2013-01-12)

3 (3) 3 1 VII-6 8.8.8.8.

Poco parlando ♩ = ca.105

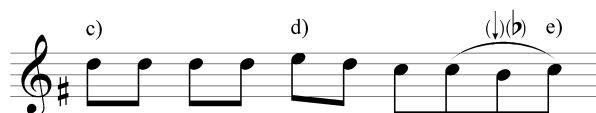
Museo
do Pobo
Galego

instituto de
estudos das
identidades

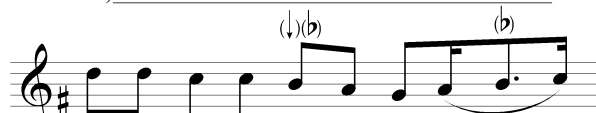

1. A - lá can - do e - ra mo - zo_____

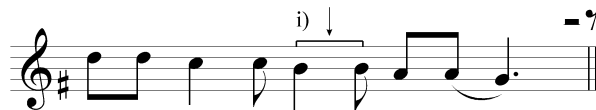

ti - ña vin - ta - nos cum - pli - dos_____

g) _____
f) _____ h)

i - ba ver u - nha ra - pa - za_____

i - a - ló, le - xos dos ve - ci - ños._____

1. Alá cando era mozo tiña vint'anos cumpridos ba ver unha rapaza i-aló lexos dos veciños. 2. [Le]vábache un pau tan largo coma un fungueiro dun carro /:calzo nas zocas chinelas fumando nun gran cigarro.:/ 3. Fun e peteinlle na porta sal' o can moi apurado resgoume o calzón de estrena i-e máis tiroume deitado. 4. Saliu a ama da casa: –Éche milagro, bon home! /:Este can éche escollido, carne mala non cha comel!:/	5. Saliu a ama da casa: –Éche milagro, bon home! Este can é escollido, carne mala non a comel!* 6. –A rapaza non está, vai alá nun viaxiño–. Eu fúncelle te-la espera i-á namela dun veciño. 7. Alí saliull' outro can como a cabeza dun sapo arrastroume pola lama como si fora un fargallo. 8. Ao sentir tanto allarido acodiron os veciños os homes con paus e fouces e as mulleres con fouciños.

*Nota: Esta estrofa completa cántana dúas veces, a segunda vez sen repetición dos versos III e IV. Debido á aparición de variantes decidimos contabilizala como estrofa á parte.